

ಪಾರುಪತ್ತ ಮಾಡುತ್ತು ತಿರುಗುವ ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಗಲಾಟಿ ಹೇಳಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರೆ, ತನ್ನ ಹಣಕ್ಕೆ ಹೊಳ್ಳಿ ಇಡಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವ, ಇವನೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಎಂಬೆಲ್ಲ ಭಯ ಕಾಡುಹೊಡಿತು.

ಓದಿದವಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಗಲಾಟಿಯೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡವರ ಕುಮ್ಕೆಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವುದಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿದವಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಕಾರಿ, ಮುದಿ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ತಿಳಿದರೂ ಕುದಿ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಇದೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಬೆಕಲ್ಲಿ!!

ಹತಾರ ತುಂಬಿದ ಭೂಷಣನ ಗೂಡ್ಲೋ ಗಾಡಿ ರಸ್ತೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹೀಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಗಡಬಂಧಿ ಹೊರಟ ಮಹೇಶ್. ರಾಚ, ಪಾಚೆ, ಮೆಸ್ತು ಅದಾಗಲೇ ಗಾಡಿಯೋಳಿದ್ದು ಕಂಡು ಮಹೇಶನಿಗೆ ಅರಾಮೆನಿಸಿತು. ಭೂಷಣನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯ ಬರಬಾರದೆಂದು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೂ ಕುಮಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ದಾಂಡಲ್ಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡಲಾಯಿತು.

‘ಕೈಯೆತ್ತಿ ಲಾರಿ ಬಿಸೆಂದು ಬಿಸಲಿ, ಕುತಾರೆ ಕಾವಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸೆಂಬಿರಾದ್ದು ಸರಿಯೇ, ಮುಖ ಮುಸುಡು ನೋಡಿದೆ ಹೊಡೆದುಬಿಡುವರೆ’ ಅಂತ ಮೆಸ್ತು ಹೇಳಿದರೆ, ‘ನಮೂರಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮೇ ಎದುರು ಹಾಕ್ಕಳುವ ದ್ವೀಪ್ಯ ಯಾರಿದೆ, ಹಾಗೆನ್ನಾದ್ದು ಮಾಡಿರೆ ಅವನ್ನ ಹುಡ್ಕಂಡು ಹೋಗಿ ಹೊಡೆದು ಬರೇಕು. ನಮ್ಮೊಳಗೊಳಗೆ ವಷ್ಟೇ ಮನಸ್ತಾಪ, ಗಲಾಟಿ ಇದ್ದು ಈ ಕ್ಷೇಮಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಂದಾಗ್ಲೇಬೇಕು’ ಎಂದು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಮೆಸ್ತು, ಮೆಸ್ತುನ ಎಡಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ಪಾಕನಿಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುವನ್ನು ಲಿಡಾವಿಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮಹೇಶ.

ಮತ್ತೆನಿಲ್ಲ, ರಾಗುವಿನ ಮೇಲೆ ತಾನು ಯಾವುದೇ ಹಗೆತನ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಭೂಷಣನಿಗೆ ಸಾಬೀತಪಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು ಮಹೇಶನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಸಾಕಾತನವನ್ನು ಹೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಫೋನ್ ಅಲ್ಲ, ಬಾಯಿಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬುವುದು ಬಾಯಿಂದ ಉದುರಿದ ಮಾತನ್ನೇ ಹೊರತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದನಳ್ಳು! ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯವರಾದ್ದೂ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟವರಾದರೆ ಸ್ಯಂತಕ್ಕೇನೂ ಉಪಯೋಗಪಲ್ಲ ವೆನ್ನುವುದು ಮಹೇಶನಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಅರಿವಿತ್ತು.

ಹಳ್ಳಾರು ಮುಕ್ಕಾಯಲ್ಲಿ ಇಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೆಗಡೆ ಬದಿಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು, ಮತ್ತೆ ಗಾಡಿ ತಿರಿಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೂರಕಟ್ಟಿ ಬದಿಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಇಳಿದು ಹೋರಾಟಿದ ಗುಂಪು ಸೇರುವುದು ಎಂದು ಮಾತಾಯಿತು. ಭೂಷಣ ಆ ನಾಲ್ಕುರನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸ ಮತ್ತೆ ಕಾಗಾಲಿಗೆ ಹೊರಟೇ.

ಅದಾಗೇ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೇ ಜನ ಸೇರಿ ಘೋಷಕೆ ಕೂಗುತ್ತ, ಕುಮಟಿ ಹೆಟಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಚದುರಿ ಗಲಾಟಿ ಮಾಡುವ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ತುರಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವ ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಲವರು ಬಂದಿನ್ನು ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ತೊಡಿದ್ದರು.

‘ಮನು ಅತ್ಯರೆ ಮಾತ್ರ ತಾಯಿ ಹಾಲುಣ್ಣಿಸುವುದು, ಅನ್ನಾಯಿದ ಏರುಧ್ವ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮಗಾದ ಅನ್ನಾಯ ಏನು ಎಂದು ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ನ್ನಾಯಿ ನಮ್ಮ ಜನಸ್ಸಿದ್ದ ಹಕ್ಕು, ನ್ನಾಯಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು’ ಎಂದು ಕೆಲವರು ನೆರದಿರುವವರಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಕೆರಳಿಸುತ್ತು ಮರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮತ್ತೆಬ್ಬಿವನ್ನುರೊ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ‘ಅನ್ನಾಯ ನಿಮಗೆಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಮಗೂ ಆಗಿದೆ. ನೋಪ್ಯ ನಿಮಗೆಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನಮಗೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ನ್ನಾಯ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದು ಸುಳ್ಳೇ. ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಹಾನಿ ನಮಗೇ, ನಷ್ಟವೂ ನಮಗೇ, ಶೈಕ್ಷಣಿಯೂ